

GILLEBLADET

Medlemstidskrift
för Handelsgillet
i Helsingfors rf

Nr 1 • 2018

Fest i dagarna två

Jubileumsfest och högtidlig Gilleafton
Sidorna 5-11

Samhället trycker på

Dags återinföra kvinnligt medlemskap?
Sida 12

Smart drag

Gillet köpte tillbaka lokal
Sida 14

GILLEshoppen

Du som blivit medlem i Handelsgillet år 2012 eller senare och inte fått den första upplagan av historiken kan avhämta ett exemplar gratis på Gillekansliet. För övriga och för dig som vill ha flera exemplar finns historiken att köpa på kansliet under kanslitid (vardagar kl. 9-14) till ett pris om 30 euro per exemplar.

Bo Fosse
160 år Gilleliv
och stad i förvandling



HANDELSGILLET I HELSINGFORS 1857-2017

Kansliet tar emot jämnt belopp i kontanter eller en kvittens på förhandsinbetalning till Gillets konto Nordea

FI35 2401 1800 0601 12

eller

Aktia

FI09 4055 1020 1828 57.



ÄYRIÄISTUKKU

HAVETS DELIKATESSER...

ÄKTA, RYSK KAVIAR
LÖJ-, SIKROM
HUMMER
INHEMSKA KRÄFTOR
JÄTTERÅKOR
TONFISKFILE
MUSSLOR

ÖVER 60 OLIKA SKALDJUR OCH
ODJUR!
LEVERANS VID
HUVUDSTADSREGIONEN
RING 7745 020 / KIM LIEMOLA ELLER
TOM LIEMOLA

Frisch Haus Finland Oy

Gamla Vintervägen 8
00580 Helsingfors
tel. (09) 7745 020
fax (09) 7745 0211

www.ayriastukku.fi
info@ayriastukku.fi

GILLEshoppen



I Gilleshoppen kan du köpa bästsäljaren Bordsvisor på Handelsgillet, Handelsgillet's manschettknappar och slipshållare samt kondoleans- och gratulationsadresser.

Manschettknappar
+ etui 52 euro per
par.



Slipshållare +
etui 17 euro.



Bordsvisor på
Handelsgillet,
20 euro.

Kondoleans- och gratulationsadresser à 15 euro.

Produkterna kan beställas via Handelsgillet's kansli:
annika@handelsgillet.fi eller tfn 09 669 798.

Avhämtas från kansliet.

4

Ledaren

Handelsgillet i tiden.

5

Gillet 160 år

Tal av general, musik, dans och framför allt trivsel präglade festen på Fiskartorget.

8

Många uppvaktningar

Gillet hyllade och hyllades på jubeldagen.

10

Allvarlig påminnelse

Tack vare ett ihärdigt detektivarbete finns nu en Pro Patria-tavla över de Gillebröder som stupade i vinterkriget.

11

Rekord som står sig

Hela 303 personer firade Gillets 25-årsjubileum år 1882.

12

Begränsande stadgar

Borde Handelsgillet överväga kvinnliga medlemmar för att kunna fullfölja sina ändamål?



14

Återövertagningen har börjat

Gillet köpte stor lokal i gatufastigheten. Köpesumman är en halv miljon euro.

16

Vinspalten

Också Portugal är ett aktningsvärt vinland. Mycket mer än portvin.

17

Konst & antik

Dryckeskannor i silver.

18

Börskolumnen

Så tolkar du insiders agerande.

19

Ny matlagningstrend

Sous vide – vakuumpörpacka och tillred på låg temperatur.

20

Gilleaktuellt

GILLEBLADET

Kommunikationsutskottet 2018:

Ordförande:
Peter Nordling
Medlemmar:
Matts Dumell
Torsten Fagerholm
Patrik Lindfors
Göran Wallén

Ansvarig utgivare:
Johan Hjelt

Chefredaktör:
Peter Nordling,
tfn 050 5595 778

Utgivare:
Handelsgillet i Helsingfors r.f.
Kaserngatan 23 A 12
00130 Helsingfors
tfn 09 669 798
info@handelsgillet.fi

Ombrytning:
Oy Nordinfo Ab, Maj-Len Roos

Annonser:
Tilininurkka Ky, Bo Gerkman
PB 89, 02211 Esbo
tfn 0400 449 724
bo.gerkman@tilininurkka.fi

Tryckeri:
Oy Painotalo tt-urex Ab, Borgå
Medlem i Tidskrifternas Förbund.

Utgivningschema 2018:

Nr 1	8.2	deadline 11.1
Nr 2	12.4	deadline 12.3
Nr 3	31.5	deadline 3.5
Nr 4	4.10	deadline 6.9
Nr 5	13.12	deadline 15.11

Pärmfoto: Matias Uusikylä



Johan Hjelt

Kretsloppet, höna eller ägg?

En stor samstämmighet förefaller finnas, då vi talar i allmänna ordalag om Handelsgilletts existensberättigande, mission och värderingar. Att kunna "leverera" för medlemskåren är en självklarhet, och helt främmande är inte heller tanken på att kunna fylla ett allmännyttigt uppdrag.

Om vi frånser hobbyverksamheten i klubbarna har infallsvinkeln icke sällan varit: Vilken information och vilket program är relevant för medlemskåren eller vad kan direkt eller indirekt gagna näringslivet och samhället? Frågeställningen har med andra ord varit: Vilken är den information som skall förmedlas framför allt på torsdagsaftnar? Man har också försökt beakta vad som eventuellt kunde intressera medlemskåren eller vilka grupper i medlemskåren man vill nå. Man har alltså utgått från att medlemskåren har en given, automatisk och statisk sammansättning som skall förses med ett relevant och intressant utbud som svarar mot mottagargruppens önskemål.

Har vi eventuellt glömt någonting? Sedan 1950 står det i våra stadgar: "...anordna föredrag i aktuella ämnen, kurser, exkursioner, utgiva och tillhandahålla litteratur samt idka annan upplysande verksamhet". De här uppdragen har man framför allt, och fortsättningsvis uppfyllt genom att om torsdagarna ordna högklassiga möten med föredrag. Världen i dag och vår vardag i Helsingfors är i varje fall någonting helt annat än för 20 år sedan, för att inte tala om för 70 år sedan. Formerna för kommunikation och tillgången på information har ändrats totalt. Helt fel kan inte tanken vara, att förändringarna skulle eller borde påverka handlingsmönstret i en klubb som Handelsgillet. Vad får vi bättre levererat på annat sätt än via vårt Handelsgille? Och intressantare än så är: Vad kan Handelsgillet, i den här omgivningen, erbjuda bättre än någon "konkurrerande" verksamhet?

Innan vi spinner vidare på den sist nämnda frågan tar jag upp den andra frågan som blivit styvmoderligt behandlad. Vi ska inte glömma att det är vår egen medlemskår och dess

individer som levererar innehållet i Gillets verksamhet. Det finns ingen institution i sig eller tjänstemannakår som står för innehållet och utbudet. Och då kommer vi till pudelns kärna. Vad är höna och vad är ägg? Är medlemskårens sammansättning ett vedträ som fritt flyter omkring och programmet en spegelbild av detta. Eller ska Handelsgilletts utbud av verksamhet vara resultatet av en medveten bedömning som svarar mot den moderna tiden. Går vi in för det senare är det inte obefogat att dra slutsatsen, att medlemskårens sammansättning småningom tar former som inkluderar samtliga aktiva personer i samhälle och yrkesliv oberoende av ålder.

Om vi följer den senaste slutsatsen och vi dessutom tror att vi har både förmågan och viljan att ställa utbudet i främsta rummet, kommer vi till den svåra frågan: Vad ska Handelsgillet erbjuda för att vi ska kunna upprätthålla en livskraftig och meningsfull sammanslutning på svenska i Helsingfors?

Ett är åtminstone självskrivet, vi måste förnya oss. Det är mot den bakgrunden vi ska se de senaste nya strävandena. De är bland annat frukostseminarier, pitchingtillfällen för uppstarts företag, bägge för både medlemmar och icke medlemmar, far och son-evenemang, inom ramen för klubbverksamheten och liknande. Ett eller flera koncept, som revolutionerar allt, har förmodligen inte ännu sett dagens ljus. Men elektronik, elektronisk kommunikation, teknik och motsvarande är inte lösningar utan orsaker till att nya former för samverkan borde och kan skapas. Det är människor och människorelationer som för saker vidare och det kan också ske inom trevliga former till nytta och gagn, både privat och för ekonomi och samhälle. För det har vi all tid i världen, för det är viktigare än något annat.

Kommer vi så långt går vi mot en balanserad sammansättning av medlemmar i Gillet i alla hänseenden. Då har vi också bättre garantier för att innehållet i verksamheten ständigt förnyas sig och vi får ett Handelsgille som lever i tiden.



Gillet firade stort sina 160 år

Det var frackar och festklänningar så långt ögat nådde när närmare 200 personer firade Handelsgillet 160-årsjubileum på Fiskartorpet. Sång och musik, dans och förtjänsttecken samt ett festföredrag om ett allvarligt ämne, men med humoristiska förtecken garanterade en stämning på toppnivå.

Handelsgillet ordförande, **Johan Hjelt**, inledde sitt välkomsttal med att ge det glada beskedet att Gillets ekonomi i dag är så stabil att föreningen inlett en fas då den återtar förlorad mark. Han åsyftade den lägenhetsaffär som genomfördes i början av detta år, men som låg på ritbordet då festligheterna ägde rum.

Johan Hjelt nämnde också att det är möjligt att bygga ut restauranglokaliteterna genom att lägga glastak över Gillefästighetens gård.

Inte mindre än 191 personer deltog i jubileumsfesten den 25 november. Förutom Gillebröder med damer, bestod publiken av inbjudna gäster, bland annat representanter för organisationer som stött och stöder Handelsgillet.

Under festmiddagen fick publiken höra arior framförda av musikstuderande vid Sibelius-Akademien. För ackompanje-

manget stod pianisten och lektorn i korrepetition **Liisa Pimiä**.

Ett allvarligare, men samtidigt roligt inslag, var utdelningen av förtjänsttecken och utmärkelser. Den nyinstiftade Gillemedaljen delades nu ut för första gången. Den första fick **Lena Björkstén**, den sista ordföranden för Handelsgillet damkommitté. Sammanlagt belönades 33 personer, organisationer och företag (se separat ruta).

Gillebroder **Carl-Johan "Peppe" Schaudman** skötte uppgiften som festmarskalk och anmälde programnumren efter att med eftertryck ha slagit marskalksstaven i golvet.

Festtal om demokrati

För festtalet stod general **Gustav Hägglund** (Försvarsmakts kommendör åren 1994–2001). Under rubriken Finland sui generis talade han om "ungdomen" Finland, dock med avstamp i 1850-talet.

Enligt generalen betyder rubriken att Finland å ena sidan är ett ensamstående land, å den andra ett utmärkt land. På ett lättamt, kåserande sätt beskrev han hur demokratin överlevt i vårt land allt sedan den ryska tiden.

Att demokratin stått sig också under hela självständighetstiden beror, enligt Hägglund, framför allt på att de vita seg-

rade i frihetskriget, att Mäntsäläupproret år 1932 kuvades och på att Finland var det enda krigförande landet i Europa som inte ockuperades under andra världskriget.

– Genom att vi avvärjde två stora anfall kunde vi undvika kommunismen och fortsätta med demokratin.

Hägglund sågade de länder som slopat värnplikten, utlokaliserat försvaret till legoarméer och övergått till att ägna sig åt krishantering i tron att de uppnått en ständig fred.

Om Nato sade han att det är viktigt att ha goda relationer till USA, och att man kan ha dem direkt utan att behöva gå med i Nato.

– När det gäller Ryssland är det enda rätta att ha affärsmässiga relationer. Ryssland utgör ett hot, men det är inte akut, betonade han.

Enligt Hägglund finns det tre viktiga orsaker till att vi inte behöver frukta ett anfall från Ryssland.

– Relationerna till Finland är förmånliga för Ryssland, både ekonomiskt och politiskt. Finland utgör inte ett hot eftersom landet inte är med i Nato. Här får man på käften, och vår uppgift är att se till att det är så också i framtiden.

Text: Peter Nordling

Foto: Matias Uusikylä

I samband med 160-årsjubileet delade Handelsgillet ut följande förtjänsttecken och utmärkelser:

Lilla förtjänsttecknet

Mikael Krogius
Ralf Ramm-Schmidt
Rolf Svanljung
Claus Sundberg
Jarl Waltonen
Ben Wiberg
Clas-Håkan Wigell
Kaj Åkerberg

Stora förtjänsttecknet

Johan Hjelt
Kaj Nordström
Karl Stockmann
Mikko Wildtgrube

Gillemedaljen

Lena Björkstén
Kim Björkwall
Carl-Johan Blomstedt
Bo Finne
Peter Nordling
Roger Rajalin
Kristian Stenius

Hedersbroder

Rainer Björkell
Hans Westerberg

Numrerat standar

Sune Almqvist
Carl-Johan Björkstén
Filip Hamro-Drotz
Ahlström Capital
Föreningen Konstsamfundet
HGR Property Partners
Stiftelsen Tre Smeder
Stiftelsen Emilie och Rudolf
Gesellius fond
Ravintolakolmio

Onumerat standar

Jens Berg
Ekonomiska Samfundet
i Finland r.f.
Svenska handelshögskolan



I samband med jubileet delade Gillet ut 33 utmärkelser och förtjänsttecken.



Festmarshalk Carl-Johan "Peppe" Schauman såg till att programmet löpte.



Festen avslutades med dans till tonerna av Henrik Wikströms orkester.



Kurt Eriksson, Olof och Marita Palmgren samt Sisko Halme.



General Gustav Hägglund höll festföredraget.



Hasse och Harriet Westerberg, Paula och Guy Hellman samt Birgitta Hagman.



Christian och Monica Thomé och Monica Stockmann.



Mezzosopranen Flavia di Nola-Vatanen.



Hedersordförande Rolf Gallen lägger ned en krans på hedersordförande Harry Olsons grav.

Hyllningarnas dag

Uppvaktning vid hedersmedlemmarnas gravar, lunch för samarbetsparter, festtal och middag. Allt detta stod på programmet på Handelsgilletts 160-årsdag den 30 november i fjol.

Mörker och duggregn. Dagen kunde ha börjat bättre då Gillets styrelse, hedersordförande, klubbhövdingar och verksamhetsledare samlades på Sandudds begravningsplats för att lägga ned kransar på sex av sina hedersmedlemmars gravar.

Men när dagen grydde och gruppen närmade sig första anhalten, C.G. Mannerheims grav högst uppe på hjältegravsområdet, steg humöret. Det kvinnliga befälet, som precis kommenderat bort sina män som stått hedersvakt för statsrådets uppvaktning, beordrade dem



Anders Nordström, Helsingforsregionens handelskammare (till höger), uppvaktade Handelsgillet med ett konstverk.



Ordförande Johan Hjelt hälsar Gillets samarbetspartner välkomna till jubileumlunchen.

tillbaka då hon såg Gilledeputationen komma. En bättre inramning kunde kransnedläggningen inte ha fått.

Stämningen blev direkt glattig då styrelsen tog emot uppvaktningar och bjöd samarbetsparter med en liknande bakgrund som Gillets, kolleger och vänner på lunch. Många gäster uppvaktade med välfunna presenter. Gåvobordet pryddes av konstverk, flaskor och Svenska handelshögskolans medalj i silver.

Efter uppvaktning och mingel bänkade sig ett fyrtiotal personer i kabinett Donator. Bland dem fanns representanter för Börsklubben, Ekonomiska Samfundet i Finland, Hanken, Svenska Klubben i Helsingfors och Mercurii-orden i Stockholm.

En celloensemble bestående av tre studerande under ledning av **Hannu Kiiski** vid Sibelius-Akademien satte en festlig



Hannu Kiiski, längst till höger, och hans celloensemble höjde stämningen i Donatorn.

prägel på tillställningen.

Då mörkret på nytt lagt sig över staden hann några Gillebröder vara med om avtäckningen av Det nationella minnesmärket över vinterkriget på Kaserntorget. Den drygt 10 meter höga soldatfiguren, som står på en jordglob, kallas Ljusbringaren och har formgetts av skulptören **Pekka Kauhanen**.

Dagen kröntes av avtäckningen av Handelsgillets Pro Patria-tavla efter festtalet av **Bo Finne**. Han berättade om höjdpunkter i Gillets historia (se separata artiklar).

Text: Peter Nordling

Foto: Matias Uusikylä

General avtäckte minnestavla

– Må denna Pro Patria-tavla påminna de kommande släktleden om att vi inte har fått vår självständighet och dagens fred och välfärd gratis eller som gåva. De här orden yttrade general Jaakko Valtanen då täckelset föll från Handlsgillet's Pro Patria-tavla.

Tavlan över sex Gillebröder, som stupade i vinterkriget, avtäcktes i samband med fjolårets sista Gilleafton den 30 november. Då var det exakt 160 år sedan Handlsgillet grundades och exakt 78 år sedan vinterkriget började.

Jaakko Valtanen, 92, som var kommandör för Försvarsmakten 1983–1990, kom till Gillet mer eller mindre direkt från Kaserntorget där han varit med om att inviga minnesmärket över vinterkriget.

Själv var han 15 år då vinterkriget bröt ut, och han ville återkalla vinterkrigets dagar i de närvarandes minnen. Han berättade om avvärjningsstriderna som

försakade Sovjetunionen stora förluster. Därmed kunde fienden inte, som planerat



Jaakko Valtanen.

nå en snabb lösning i början av år 1940.

Jaakko Valtanen förklarade hur fienden ryckte fram över Viborgska viken, där isen låg så tjock att den bar en pansarvagn.

– Igen lyckades vår armé stoppa anfallet, men två av Gillets medlemmar stupade under de hårda striderna vid Visalahti, visste han berätta.

En tredje Gillebroder fick sätta livet till då Sovjetunionen efter långa strider, i krigets slutskede, lyckades erövra tre öar i Finska viken. Han hörde till de mer än 100 stupade som måste lämnas kvar på ön.

Gillebröderna, som stupade i vinterkriget, var: **Jean-William Harju-Jeanty, Karl Bertel Hellsten, Lars Åke Lindberg, Konstantin Pie, William Åke Rignell och Gustav Bertel Tallberg.**

Gemensamt för dem var att de var reservister i mogen ålder, alla hade fyllt 30 år och hade ett yrke och en fast anställning.

Text: Peter Nordling

Foto: Matias Uusikylä

Detektivarbete gav uppgifterna

Bakom Pro Patria-tavlan ligger en gedigen research. Gillebroder Rolf Svanljung letade fram uppgifterna om Gillemedlemmar som fallit för fosterlandet.

Hemma hos Svanljungs fanns det som blev den viktigaste informationskällan: Boken *Fallna för Finland 1939, 1940*, utgiven av Svenska upplysningsbyrån i Helsingfors 1942.

– Alla sex namn på tavlan finns i boken. Tyvärr handlar den bara om vinterkriget, konstaterar **Rolf Svanljung**.

För att hitta uppgifter om medlemmar, som stupat i fortsättningskrige styrde han stegen till Gillets källare, Riksarkivet och Riksbiblioteket. I källaren hittade han ett styrelseprotokoll där det stod att en förteckning över stupade borde utges, men den hittade han inte.

I Gillets styrelseprotokoll antecknas



vem som skrivits in och vem som avlidit eller skrivits ut, men i dem fanns inga uppgifter om stupade.

Besöket hos Riksarkivet gav inte heller utdelning. Där finns uppgifter om alla

som gjort sin värnplikt, men för att få fram informationen behövs namn, och de saknades.

På Riksbibliotekets datorskärm lusläste Rolf Svanljung gamla Gilleblad från 1938 till 1945.

– Jag hittade inga artiklar om de stupade. Men arbetet har varit intressant och lärorikt. Jag lärde mig massor om Riksarkivet, och hittade min fars stamkort, alla som gjort sin värnplikt finns upptagna där.

Tavlan, som är en 80 gånger 80 centimeters platta av vit Carraramarmor, fastsatt med heraldiska bronsrosor i varje hörn och graverad med sex förgyllda namn, hänger nu i aulan i gårdsbyggnadens tredje våning. Men detektivarbetet fortsätter med nya tag.

Text: Annika Borgström

Foto: Matias Uusikylä

Festrekordet sattes redan 1882

Sett till antalet deltagare bleknar Gillets 160-årsjubileum med föreningens första stora jubileum. Då de första 25 åren firades år 1882 festade 303 personer på det dåvarande Societetshuset (nuvarande stadshuset) vid Salutorget. Det är ett rekord som fortfarande står sig.

Intressant är att Gillet då hade 199 medlemmar.

– Men de kunde, förutom sina makor, bjuda in vänner och bekanta till festen. Med dåtidens få festliga begivenheter, var det kanske inte underligt att så många mötte upp, förklarade Gillebroder **Bo Finne** i sitt festtal vid fjolårets sista Gilleafton på dagen 160 år efter att Handelsgillet grundades.

Rubriken för talet var Höjdpunkter i Gillets historia. Bo Finne serverade godbitar som han stött på under sitt arbete med historiken 160 år Gilleliv och stad i förvandling.

Inte oväntat handlade en del av dem om goda drycker. Under de allra första åren höll bodbiträdena och handelsbokhållarna sina möten på hotell Russie i samma kvarter där presidentens slott nu

finns. Snabbt blev det vanligt att mötena fortsatte på en krog vid Långa bron.

– Det seriösa umgänget med Mercurius övergick i en gladare samvaro med Bacchus och ett efterföljande rumlande. Det torde ha varit en bidragande orsak till att bodknoddarnas förening somnade in efter tre år.

När Gillet lediganslog krögarebefeiningen under förbudslagen år 1924 söktes den av flera personer som överbjöd varandra.

– På en medlemskrog kunde man bli sittande till småtimmarna och varningssystemet för lurpassande spritpolis var lättare att upprätta. Ändå brann Gillekrogen några gånger, fick böter och stängdes på ett par veckor per gång.

Bo Finne noterade att det måste ha gått lössläppt till på den tiden. Bröderna tilläts nämligen ta med sig kvinnliga gäster, vilket styrelsen satte punkt för år 1927.

Det gjorde det också då Finland stod värd för sommar-OS år 1952. Då förvandlade OS-generalen **Erik von Frenckell** (som samma år utnämndes till hedersmedlem) tillsammans med sin dotter **Viveca Bandler** och Gillets krögare **Elis Renberg** den nuvarande biljardsalen till nattklubb.



Bo Finne.

En av anekdoterna från klubbens korta era handlade om hur Prins **Philip** av England blev förtjust i pianisten och sångerskan **Moune Rivel** från Paris och bjöd in henne på lunch till sin lustjakt i Södra hamnen.

– Hur lunchen förlöpte vet vi inget mer om.

Text: Peter Nordling

Foto: Matias Uusikylä



Bland annat Handelsgillets lyringsång stod på repertoaren då Frihetsbröderna uppträdde under festmiddagen.

Könsbegränsningen blev aktuell på nytt: Gillet omprövar frågan om

– Vi får ta ställning till kvinnliga medlemmar inom en nära framtid!

Det är mot bakgrunden av den diskussion, som förs på allmänhetens spalt och om herrklubbar och könsbegränsning, Handelsgillets ordförande Johan Hjelt antyder att förbudet mot kvinnliga medlemmar antagligen kommer att omprövas.

– Hindrar den könsbegränsning som infördes år 2003 Gillet från att maximera och fullfölja våra ändamål, att driva finska näringslivets intressen? frågade **Johan Hjelt** retoriskt i sin välkomsthälsning under jubileumsmiddagen på 160-årsdagen.

Under 145 års tid utslöt inte de ursprungliga, och senare reviderade stadgarna kvinnliga medlemmar. Allerdånigaste kejsaren och storfursten Alexander II ställde som enda villkor för föreningens grundande att medlemskapet begränsas till handelsskrået. Till saken hör, att det kvinnliga inslaget inom handeln var stort när anhållan inlämnades till kejsaren år 1857.

Könsfrågan var alltså inget tema eller något aber för Alexander eller grundarna av Handelsbiträdenas förening. Det grötade ihop sig först under 1990-talet, när ampra herrar avtackade först damkommittén och sedan ville införa könsbegränsning i stadgarna.

– Ibland föreföll det som om vissa äldre medlemmar inte riktigt förstod vad vi hade för oss i damkommittén, eller vad vi hade på Gillet att göra, minns Nina Krogius, en av de ursprungliga medlemmarna i damkommittén.

Ingen tanke på medlemskap

Möjligheten att kvinnor skulle kunna delta som medlemmar i valnämnder, utskott och revision förliknades vid ett minfält – sådant har sin charm, förutsatt att man vet hur man ska ta sig igenom det...

– Vi blev alltid lika förvånade när någon herre frågade om vi deltar i damkommittén för att bli medlemmar? Hade ni tänkt bli medlemmar?

Nina Krogius skrattar hjärtligt åt de

äldre herrarna som tvivlade på damkommitténs motiv.

– Ingen av oss hade en tanke på att bli medlemmar, vi fick ju ändå vara med på allt roligt med våra män. Vi antog alla att Gillet var ett sällskap där gubbar får träffas i lugn och ro, utan att vi damer hela tiden tränger oss på. Vi har ju våra egna föreningar.

Damkommittén grundades i början av 1980-talet, då **Ragnar Langhoff** var ordförande. Hans hustru **Solveig** samlade närmast styrelsens fruor och deras väninnor för att ordna temafester för Gillet, teaterkvällar, höstbasarer och Lilla Lucia till julfesten.

– Vi damer hjälpte i praktiken verksamhetsledare **Rurik Lindqvist** och klubbhövdingen i deras arbete, då Gillets verksamhet svällde och herrarna hade svårt att hinna med allt. Det var rena välgörenheten. Vi lade litet guldkant på

vardagen också för medlemmarnas fruor, summerar damkommitténs sista ordförande **Lena Björkstén**.

– Det var närmast spontan verksamhet, när idéer och andan föll på. Vi samlade även mindre summor för att stöda en rullstolsbunden österbottnisk ung dam i skolgång och senare studier vid Åbo Akademi.

Exklusivt för svensktalande män

Damkommittén avvecklade sig själv år 1998 som överflödigt, sedan Handelsgillet infört systemet med verksamhets- och ekonomiutskott. Tre år senare föreslogs en "uppdatering" av stadgarna, med mål att förädla Handelsgillet till en "exklusiv herrklubb i Storhelsingfors".

På vår- och höstmötena 2003 stängdes dörren för kvinnliga medlemmar definitivt. **Bo Finne** skriver i historiken "160 år av Gilleliv", att ordförande **Bror Krause** (1996–2002) var med om att bereda stadgeändringen "innan den godkändes under ordförande **Sune Almqvists** tid" (2003–2009). Baktanken var förmodligen att möjliggöra en samgång med Svenska klubben.



kvinnliga medlemmar?



Alice von Kóvér utsågs till ständig medlem i Handlingsgillet år 1954.

Den långvariga (faktiska) statusen av herrklubb formulerades i första paragrafen: "Handlingsgillet är en förening för svensktalande män". I de tidigare stadgarna från år 1927 hade medlemmarna begränsats till "svensktalade personer".

Efter depressionsåren och sjunkande medlemsantal i mitten av 1930-talet återkom en grupp medlemmar till frågan om kvinnligt medlemskap ändå borde tillåtas. En överväldigande majoritet uttalade sig för en renodlad herrklubb. Sextiåtta år senare förverkligades tanken.

– Vi är nog väldigt många som inte visste om könsbegränsningen från 2003, säger Nina Krogus. Min man, **Sven-Erik** som satt fjorton år i styrelsen, hade heller ingen aning och vi diskuterade aldrig frågan.

Sex kvinnliga medlemmar

Under 160 år har Handlingsgillet (sannolikt) haft endast sex kvinnliga medlem-

mar. Frågan hade aktualiserats omedelbart efter föreningens grundande, då kvinnoemancipationen tog sina första steg i Finland. Upptakten fanns, enligt Finne, i ett lantdagsbeslut från 1864 om att kvinnor förklarades myndiga att senast vid 25 års ålder ha rätt att gifta sig utan föräldrars eller förmyndares samtycke.

Den första och enda på 1800-talet som utnyttjade möjligheten att bli medlem var **Gustafva Sofia Rydman** år 1870, samma år den första kvinnliga studenten skrevs in vid Helsingfors Universitet. Fröken Rydman drev en lamphandel och förblev medlem i Gillet i tjugo år. Först år 1906 fick Gillet sin andra kvinnliga medlem och det högsta antalet finns antecknat för 1912, fyra stycken.

Teoretiskt kunde Gillet under hela självständighetstiden ha haft kvinnliga medlemmar. Men endast en dam är noterad. År 1954 utsågs professorskan **Alice von Kóvér** till ständig medlem och hennes

porträtt upphängdes i Donatorn. Orsaken var antagligen att Gillet fått fyra porträtt målade av hennes man. Ett av dem är den vinälskande munken, som fortfarande hänger kvar.

Ett annat är Damen i sivlerklänning i biljardsalen.

Ännu år 1983 fick styrelsen en förfrågan om medlemskap av en kvinnlig företagare i resebranschen. Det svar hon erhöll var så avmätt, att damen aldrig återkom. År 1988 vann nej-sågarna hårfint i en rundfrågning som utfördes av ett konsultföretag.

Det är erkänt och applåderat att det kvinnliga inslaget i Gillets festligheter har varit tacknämligt. Men det har samtidigt utgjort en osynlig gräns för hur långt kvinnoberedskapen sträcker sig. Som en känsla om att börjar man öppna en dammlucka är det svårt att hålla emot när vattenströmmarna väller fram.

Genustolerans och stadgarna

Den farhågan är överdriven. Till exempel Marthorna öppnade sina kretsar för manliga medlemmar, och tillströmningen har varit måttlig. Men det var en gest som uppskattades. Kanske är det just genustolerans i en föränderlig värld som ordförande Hjelt efterlyser.

– Eftersom stadgarna säger att Handlingsgilletts ändamål ska vara att driva det finska näringslivets intressen, gör vi oss själva en björmtjänst genom att utesluta hälften av medlemmarna i "skräet". Speciellt då det inte finns andra motiv än beslutet från år 2003.

– Jag ser inget mervärde i att inte tillåta medlemskap för damer, och så tänker nog de unga också. Målsättningen borde vara att få med dem som jobbar i branschen, oberoende av genus.

Text: Matts Dumell

Foto: Peter Nordling och Pond5

Självfinansieras med hyresintäkter:

Gillet köper lokal i gatufastigheten

Smart drag!

– Skulle det gälla min egen business hade jag slagit till omedelbart, säger Gilllets styrelsemedlem Torbjörn Jakas om nyförvärvet på 159 kvadrat i gatufastigheten.

Det var precis vad styrelsen gjorde efter att ha fått ett läckert anbud strax innan jul. Ärendet hann aldrig till det ordinarie föreningsmötet i november, utan ett extra möte sammankallades till den 12 december. Styrelsen bad om fullmakter att uppta lån på 400 000 euro hos Aktia.

Affären genomfördes vid årsskiftet, och därmed övertar Handelsgillet den lokal som stiftelsen Kunnallisalan kehittämissäätiö ägt i fjärde våningen i Fastighetsbolaget Ab Kaserngatan 23. Priset är 4 200 euro per kvadrat och slutpriset därmed 668 000 euro.

– En del av medlemmarna ville ta mer lån, men majoriteten fastnade för ett förslag att istället ge den nuvarande kansli-lokalen på 52 kvadrat i utbyte för samma kvadratmeterpris, eller 218 000 euro. Mellanpengen blev därmed 445 000, plus gängse två procent i överlåtelseskatt och kostnader för reparation samt eventuella oförutsedda utgifter. I praktiken alltså en halv miljon. Vår plan är att lånet är återbetalt om 16 år.

Torbjörn Jakas, som är ordförande för Handelsgilletts ekonomiutskott, tycker det är förnuftigt att inte skuldsätta Gillet alltför mycket.

– Vi har en option på att få köpa tillbaka kansli-lokalen under de två närmaste åren.

Det betyder att priset är bestämt under den här tiden. Därefter har Gillet, enligt bolagsordningen, inlösenrätt, men till marknadspris.

Kunnallisalan kehittämissäätiö finan-

sierar forskning och ökat kommunalt självstyre med räntor från de 80 miljoner mark som fonderades efter försäljningen av Kunnallisaino år 1989. Lite märkligt låter det att kontorslokalen stiftelsen ägde i gatufastigheten har stått tom i två år.

Hyresintäkterna täcker lånen

Handelsgillet ägde sedan tidigare tre kontorslokaler och sitt eget kansli i gatufastigheten. De har hunnit renoveras och förses med fjärrkyla. Med en fjärde kontorslokal stiger Gilllets andel i fastighetsbolaget från

57 till drygt 62 procent. Gårdsbyggnaden äger Gillet till hundra procent.

– Efter att Miljöministeriet flyttade ut har vi lyckats hyra ut kontorlokalerna med fyra till fem års kontrakt till förlaget Teos, spelbolaget Tactic Games och Procom, en takorganisation för informations-spridning. Krogen Cantina Wests ägare Ravintolacolmio-konsernen med **Heimo Keskinen** har nio år kvar av hyreskontraktet. Det här innebär att vi kan självfinansiera den nya lokalen med egna hyresintäkter, försäkrar Jakas.



– Köpet i gatufastigheten ökar Handelsgilletts ekonomiska rörelsefrihet, ifall vi i framtiden behöver göra mer omfattande ingrepp, försäkrar styrelsemedlem Torbjörn Jakas.

Hur ser Gillets ekonomi i övrigt ut?

– Handelsgillet hade vid årsskiftet egna lån på 44 000 euro, som planenligt skulle ha amorterats under år 2018. Därtill har Gillet en skuldandel i Fastighetsbolaget Kaserngatan 23 på 67 000 euro.

Jakas avslöjar att Gillet dessutom har fondmedel och ungeför 100 000 euro i egen kassa.

– Men de slantarna är öronmärkta för annat än fastighetsförvärv.

Övertäckt innergård nästa stora projekt?

Jaha, då frågar man sig förstås för vad? Torbjörn Jakas vill inte specificera. Han endast antyder att styrelsen umgås med planer som kunde höja värdet på Gillets fastighetsinnehav.

– Med det nu aktuella köpet av ny kontorslokal i gatufastigheten kommer vi att öka vår ekonomiska styrka ifall vi nångång vill göra mer omfattande ingrepp. Men vi har inget akut på kommande, eftersom stambytet är utfört, pannan är utbytt och taken håller.

Det är knappast någon hemlighet att styrelsen har diskuterat möjligheten att täcka över innergården mellan gårdsbyggnaden och gatufastigheten. Men det kräver genuint intresse av krogen och långvarig förbindelse med Ravintolakolmio-konsernen.

Ravintolakolmio driver aderton restauranger, bland annat i Glaspalatset, Granitborgen (Juttutupa), Meripaviljonki och Tony's Deli.

Text: Matts Dumell

Foto: Hannes Victorzon

Svenska småbruk och egna hem Ab

Pb 35, 10211 Ingå, Ola Westmansallé 5

Tel. 09-644 761, 0400-477 008

Fax 09-601 262

KOLSTER®

140^{YEARS}₊



Patent-, varumärkes- och juridiska tjänster under ett tak.
Kolster Oy Ab, Stora Robertsgatan 23, 00120 Helsingfors
Tfn 020 137 0500. kolster@kolster.fi, www.kolster.fi

Oy K-O Nyman Consulting Ab

VVS Planering och övervakning
Maiju Lassilavägen 2, 00400 Helsingfors
Tel. +358 9 587 1833



Kim Björkwall

Röda, vita och söta portugiser

Med anledning av Vinklubbens resa till Portugal berättar jag om några goda viner från detta vinland.

När man tänker på torra vitviner från Portugal är det svårt att undgå **Niepoorts Redoma Branco 2015**, 12 %, 5 g/l, 16 p (++) från Douroflodens branta stränder. Det utnämndes till 2017 års prisvärdaste torra vitvin av tidningen Vuoden Viini.

Efter årets prishöjning kostar det nu 17,31 euro.

Vinet är gjort på fyra lokala druvor, inte likt andra viner då det har en intensiv doft av ingefära, melon, mandel och ek. Smaken är nyansrik, med lätt ekighet och en kryddig knorr med en bra syra, fyllig och extraktrik. Druvstockarna är minst 60 år gamla, vilket ger en extra dimension och koncentration. Ett riktigt matvin.

Vinklubbens besök hos Quinta do Crasto kommer ingen att glömma. Inte bara för värdarnas stora generositet, utan också för den magnifikt placerade gården med milsvid utsikt över Dourofloden och naturligtvis för alla härliga viner. Gårdens torra vitvin som vi fick på poolterrassen var friskt, fräscht och härligt. Det heter Crasto Douro Branco 2016 och är gjort på tre lokala druvor. Citrus, päron och melon i doften. Fint rent anslag med mycket fin syra. Knivskarpt!

Av gårdens rödviner finns ett på Alko, **Crasto Superior 2016**, 16,70 euro, 14,5 %, 17 p (++)! Gjort på Touriga Nacional, Touriga Franco, Tinta Roris och Sousao.

Lagrat på andra årets franska ekfat i 12 månader. Doft av svarta körsbär, kryddor och chokladkola. Fylligt, mustigt med höga tydliga tanniner och inslag av ek, körsbärssylt, nejlika och choklad och med en balanse-rad eftersmak. Kan lagras och dekanteras alltid.

Det vi njöt av mest var nog ändå allt fint portvin! Ett som finns i Alkos sortiment är **Graham's Late Bottled Vintage (LBV) 2012**. 20 %, 110 g socker/l, 22,35 euro, 17 p (++) . Detta vin buteljerades förra året och har en vackert mörk purpurfär. En ganska blyg doft av körsbär och mogna plommon. Fint balanserad frukt och mjuka, men stadiga tanniner med en lång och behaglig eftersmak.

Noterbart är att **Graham's** har 20 olika portviner på Alkos lista, allt från den enklaste **Six Grapes Port** (22,94 euro) till den verkligen förnäma **Vintage Port** från det magnifika året 1977 för 375 euro. Den är bättre än bra!

Dow's ligger idag verkligen i framkant när det gäller portvin. Av de vi drack finns deras **LBV** från 2011 hos Alko på en praktisk halv flaska för det facila priset 13,21 euro är det ett fynd. Mörkt och tätt i färgen med en doft av plommonsylt, mogna körsbär och russin med en nötig ton. Fylligt och kraftfullt med mjuka, men tydliga tanniner. En halv flaska räcker gott och väl för fyra personer och är gudomligt med en lagrad cheddarost och valnötter. Vinterkvällen är räddad!

Ett annat är **Taylor's 10 year old Tawny Port**, 20 %, 110 g socker/l, 26,93 euro, 17,5 p (++) . Doften är moget nötig med toner av torkade plommon. Mycket balanserad smak med härligt fruktig sötma och mogna tanniner. Väl prisvärt!

Betygsättningen är den 20-gradiga skalan tillsammans med prisvärdhet från ej prisvärd (-) till prisvärd (+), mycket prisvärd (++) och fyndvin (+++).



Ingen njutning dricka ur kannan

På Handelsgillet finns två rejäla dryckeskannor i barock stil av gediget silver. Båda väger drygt ett halvt kilo, och är tillverkade av Kultakeskus i Tavastehus. Vid varje Gilleafton dukas kannorna fram på middagsbordet, den ena vid ordförande Johan Hjelts plats och den andra vid hedersordförande Rolf Gallens.

Den äldre kannan, tillverkad år 1934, överräcktes som gåva åt tidigare ordföranden **Albert Boxström** år 1935 på hans 70-årsdag. Den skulle förvaras på Gillet och alltid, fylld med öl, placeras vid hedersmedlemmens plats då han hedrade klubben med sin närvaro.

Två år senare överlät Boxström kannan åt Gillet och bestämde "att den där uppbevaras som en symbol om idén om och strävandena för Gillets återuppbyggande från tiden i råkat förfall". Kannan med öl kunde därmed fortsätta att gå i arv till hedersmedlemmar, senare hedersordförande, i nya generationer. *) Denna kannan har sedermera av någon okänd anledning blivit ordförandens kannan och hedersordföranden har fått en annan.

Den andra kannan, tillverkad år 1964, är graverad med namn på hedersordförandena samt texten "Handelsgillet i Helsingfors HEDERSORDFÖRANDE STOP - Donerad år 1967 av Gillebröder". **Rolf Gallen** är den som senast druckit ur den och det skedde år 2004 då han utnämndes till Hedersordförande.

En gång tillräckligt

- Den såg eländig ut inuti, men sedan förgylldes den inkom för tillfället och jag drack ur den.

Enligt **Sune Almqvist**, som skålat en gång med ordförandekannan när han avgick som ordförande år 2009, dricker man ur en dylik pjäs endast en gång:

- Det är ingen njutning att dricka ur den. Vi brukar skämta att en gång dricker man, sedan får man låta sy fast sitt öra igen. Locket är så vasst och det står rakt upp vid örat när man dricker...

Bror Krause (ordf. 1996–2002) har en liknande minnesbild:

- Dagen jag blev vald drack jag ur den en gång, men det var obekvämt, locket fastnade ungefär i örat när jag drack.

Även **Mikko Wildtgrube** har druckit ur kannan en gång. Det var under hans sista Gilleafton som ordförande i november 2014.

Nuvarande ordförande **Johan Hjelt** har inte - ännu? - druckit ur kannan.

Ju större kannan desto mäktigare karl

- I tiderna var sådana här kannor unika grejer, statussymboler, man drack nog ur dem och ju större kannan desto mäktigare karl, berättar chefsintendent **Mikael Schnitt** på Hagelstam & Co. Silversmederna gjorde ofta dryckeskannor som mästarbeten.

Handelsgillet's kannor beskriver han

som kopior, gjorda av Kultakeskus. Tyvärr är de inte så värdefulla som man kunde tro. De är värda endast snäppet mer än vikten i silver. Men den som kom över en riktigt gammal 1700-tals dryckeskanna skulle lätt kunna håva in 10 000 euro för en svensk, och ännu mer för en finsk. Tyska och svenska 1700-tals dryckeskannor i silver har Hagelstam & Co auktionerat ut, men aldrig någon inhemsk. Sådana existerar, men mest på museer, och de som Schnitt känner till är under tio till antalet.

Oberoende av ekonomiskt värde ger kannorna en värdig och festlig inramning till Gilleaftnarna där de står på middagsbordet. Många Gillemedlemmar och föreläsare har lagt märke till och frågat om dem.

- De har alltid stått där, och om de är borta är det alltid någon som frågar var de är. Det hör till att de ska stå där, summerar Bror Krause.

Text & foto: Annika Borgström

*) Källa: 160 år Gilleliv och stad i förvandling av Bo Finne.





Stefan Törnqvist

Insiders säljer, vågar jag sitta stilla?

På en effektiv marknad ska alla intresserade placerare ha möjlighet att i realtid få tillgång till samma information om en aktie. Personer i börsbolags ledning, styrelse, samt personal och sådana som jobbar med konsultuppdrag och liknande vilka besitter sådan konfidentiell information, som påverkar aktiekursen, ifall den skulle publiceras, får alltså på en effektiv marknad, inte utnyttja sitt informationsövertag för egen vinning. För att uppnå detta, har myndigheterna skapat ett regelverk för hur personer i insynsställning, så kallade insiders, kan handla med de värdepapper där de har insynsställning.

Det är idag olagligt att handla enligt det gamla ordspråket "köp på ryktet, sälj på nyheten". Ingen kursdrivande information får yppas för utomstående, och om någon utomstående av någon orsak erhållit sådan information, är det straffbart att agera på börsen på basis av denna. Regelverket för personer i insynsställning stipulerar, att personer i styrelse och ledning, som regelbundet besitter kursdrivande information, får köpa eller sälja aktier i sitt bolag endast i de situationer, då all kursdrivande information medelst börsmeddelanden kommunicerats ut till allmänheten. Till exempel Antti Herlin får, i egenskap av ordförande för Kones styrelse, köpa eller sälja aktier i Kone,

endast då allt väsentligt som är på gång i styrelsen redan har kommunicerats ut till allmänheten.

Det är enkelt att följa med insiders affärer, eftersom börsbolagen är skyldiga att rapportera dagligen om dessa med ett börsmeddelande. Börsmeddelandena kan läsas på börsens webbplats, bolagets webbplats och i de flesta digitala informationskanaler.

Tolkas som vinstvarning

Det är alltid positivt, då personer i insynsställning köper aktier i bolaget de känner mycket väl, och det är alltid mer eller mindre negativt, då dessa personer väljer att sälja sina aktier i dessa bekanta bolag. Att Antti Herlin regelbundet köpt mera aktier i Kone berättar för oss alla, att han tror på sitt bolag och att för sina lösa pengar inte verkar hitta bättre placeringsobjekt.

Då styrelsemedlemmen Kaj-Gustaf Bergh sålde sitt innehav i Stockmann i höstas, blev det platt fall för aktien, trots att försäljningen förklarades mycket väl med skatteplanering.

Det stora kursfallet berodde på, att marknaden väntade på besked om bolagets framtid. Lindex gängse värde motsvarade ungefär koncernens skulder, bolagets fastighetsmassa hade ett gängse värde om cirka 10 euro euro aktie och det enda som

behövs är någonting som stoppar förlusterna i varuhusverksamheten, till exempel med NK i Stockholm som modell.

Att en styrelsemedlem sålde sitt innehav i bolaget innebar, att ingenting av kursdrivande karaktär kan vara på gång i Stockmanns styrelse, varvid ägarnas tålmod igen sattes på prov och många valde att, precis som Kaj-Gustaf Bergh, sälja sina aktier och realisera förlusterna i sin beskattning.

Kan också slå slint

Att som placerare följa insiders är ofta klokt, men kan också gå fel. Till exempel Hennes & Mauritz huvudägare Stefan Persson har köpt stora mängder aktier i sitt bolag till betydligt högre kurser än idag. Att analysera varför insiders säljer är ofta intressantare och media brukar därför kräva säljande insiders på en förklaring till det skedda.

Oavsett vilken förklaring som ges, bör man fråga sig, varför någon säljer väldigt bekanta bolags aktier – till exempel penningbehov kan ordnas också med lån och aktien duger som säkerhet. Om Kaj-Gustaf Bergh köper tillbaka sina Stockmann-aktier efter årsskiftet, som han i pressen lät påskina, vore det såklart en positiv indikation, men samtidigt betyder ju detta igen, att styrelsen inte nu heller bearbetar några nya strukturer.

Sous vide

– ny trend i matlagningen

Du har kanske ätit en köttbit som är jämnt rosafärgad allt igenom, mör, saftig och med en tunn stekyta. Kanske du undrat över hur den kan vara så mör och smaklig. Sannolikt har du ätit en köttbit som är tillredd enligt sous vide-metoden.

Eftersom maten ligger i vatten, får den efter en tid samma temperatur allt igenom. Den ligger i vattnet tills den är färdig. Så enkelt är det. Givetvis finns det några skeden till, till exempel kryddningen. Flera restauranger har redan länge använt den här metoden, men först på senaste tid har utrustningen sjunkit i pris, så att den är tillgänglig också för hushållen.

Flera fördelar

Förutom att maten blir färdig mer eller mindre på egen hand, har metoden några andra fördelar. En av dem är att exempelvis kött kan tillredas vid lägre innertemperatur än annars. Det här är speciellt bra för fågel och gris som med traditionella metoder måste värmas upp till höga innertemperaturer, för att bli pastöriserade, att de lätt blir torra och smaklösa.

Med sous vide använder man lägre temperaturer, men längre tid, vilket gör att man uppnår samma säkerhet mot skadliga mikrober (på nätet finns tabeller där man kan kontrollera rätta tid-temperatur-förhållanden). Ett bra exempel är ett broilerbröst som tillagat i vattenbad, två timmar i 64 grader ger ett saftigt, säkert och gott resultat. Lagar man det i ugn rekommenderas en innertemperatur på över 72 grader, vilket ger ett betydligt torrare resultat.

En annan fördel med att tillreda köttet i lägre temperaturer under lång tid är att man kan använda köttstycken med hög andel av bindvävnad, det vill säga billigare bitar. Dessa är oftast mycket smakrika, men på grund av sin sammansättning blir

de lätt sega och därför otrevliga att äta. Med sous vide-metoden kan man ha dem så länge i värme, utan att de blir torra, att bindvävnaden bryts ned och köttet blir mört. Som exempel kan jag nämna att en oxbringa, som jag tillagade i 58 grader i 73 timmar, blev jättegod.

Annorlunda process

Sous vide är en användbar metod, men den kräver en helt annan process för tillredningen. Den totala arbetsmängden är inte större än vid traditionella metoder, men arbetet kräver längre planering.

Metoden kräver dessutom att man planerar kryddning och för- och efterbehandlingen av maten noggrant. Själv kryddar jag mindre stycken, såsom biffar och broilerbröst, innan jag vakuumpackar dem och lägger dem i vattenbadet. Större stycken, såsom hel rostbiff, kryddar jag efter sous vide-tillagningen och låter

sedan köttet stå kallt och dra i sig av kryddorna minst ett dygn innan jag skär upp och serverar.

Sous vide kan användas till mycket annat än kött. På nätet finns massor av information om metoden och recept för att tillreda de mest fantasifulle rätter. Det lönar sig att bekanta sig med vad man kan göra och sedan pröva sig fram.

För att kunna tillreda mat enligt sous vide-metoden behöver man en apparat för vakuumpackning och en sous vide-cirkulator. Dessa kostar tillsammans omkring 200 euro, en investering som definitivt lönar sig. Man behöver även ett kärl där man har vattnet, en rymlig kastrull är bäst för det. Vissa sous vide-modeller fungerar som både vattenkärl och cirkulator, men själv tycker jag de här modellerna är skrymmande och opraktiska.

Text & foto: Ben Wiberg



Så funkar det

Sous vide är franska och betyder fritt översatt "i vakuum". Metoden går ut på att man packar maten i vakuumpåsar, sätter påsen i ett vattenbad som sedan värms och hålls varmt med hjälp av en cirkulator som håller en mycket noggrann temperatur på vattnet.

Bland röda och vita portugiser

Vinklubben firade i slutet av förra året sina 25 år med en resa till Portugal. Landet har under de senaste åren, vid sidan av delikata portviner, trätt fram också som producent av högklassiga vit- och rödviner.

Vid ankomsten till Porto väntade en kort rundtur i staden, varefter vi åkte över floden Douro till Vila Nova de Gaia, där vi steg ombord på en av de traditionella båtar som trafikerar Douro. Under turen på Douro skulle vi inta en "lätt" lunch ombord. Besvikelsen var stor då vi serverades ett glas vitt portvin utspätt med tonic och en liten semla. Efter hand dök dock den ena delikatessen efter den andra upp, åtföljda av både vit- och rödviner och till slut ett glas portvin. De sura minnerna förvandlades snabbt till glada grin och det var ett mycket glatt sällskap som steg i land.

Middagen intogs i stadsdelen Matosinhos. Portugiserna är kända för sina fiskrätter, vilket vi under kvällen fick många bevis på.

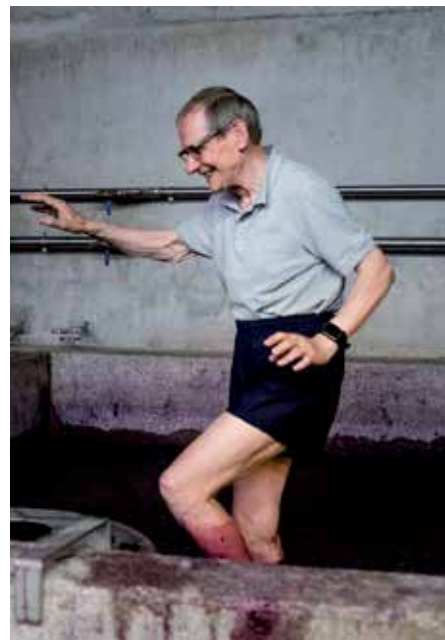
Orienteringsproblem

Efter en guidad rundtur i centrala Porto följande dag åt vi en lunch på den trevliga

restaurangen Quinta da Boeira, belägen i Gaia. Läget var bra, då de vinhus vi skulle besöka på eftermiddagen fanns inom kort gå avstånd – trodde vi. Några försiktiga deltagare tog bussen till vårt nästa mål, Taylors lodge (vinhus), men de flesta valde att gå, ledda av en optimistisk deltagare med GPS-telefon. Då vi gått en lång stund insåg vi att vi gått åt helt fel håll, plockade fram kartorna och kunde småningom orientera oss fram till Taylors där de som tagit bussen otåligt väntade på oss.

De kända portvinshusen har så kallade lodger i Gaia där basviner som transporterats ner från vingårdarna längs Dourofloden för att förädlas till utsökta portviner. Taylors produktion av portviner presenterades av en i Portugal bosatt ung dam från Finland. Vi fick provsmaka härliga portviner ur Taylors sortiment. Vi fortsatte med ett besök hos Ferreira, där vi bekantade oss med företagets produktion av portviner och provsmakade två portviner tillsammans med portugisiska ostar. Gott!

Den tredje dagen tog vi tåget till Regua, en liten stad i centrum av vindistriktet i Dourodalen. I Regua började vi med ett besök på Museo do Douro, där vi fick en uttömmande presentation av vinodlingens historia i Dourodalen.



Birger Mickwitz trampar vin.

Trampade vin

Vårt första vingårdsbesök var på Quinta do Vallado, där vi började med att provsmaka vingårdens utmärkta viner tillsammans med en härlig lunch på den av vinrankor skuggade terrassen med utsikt över dalen nedanför. Under rundturen på gården fick resedeltagarna Birger och Siv tillfälle att trampa vin på riktigt.

Följande dag besökte vi den lilla staden Pinhão och den kända vingården Bomfim. Gården tillhör den del av Symingtongruppen som ansvarar för produktionen av Dows berömda portviner. Vi fick en mycket åskådlig och uttömmande genomgång av produktionsprocessen och framför allt fick vi provsmaka tre av vinhusets utsökta portviner.

Dag fem började med en busstur till Pinhão, där vi steg ombord på en flodbåt av den traditionella typ som tidigare användes för att transportera viner från Dourodalen till Porto. Färden ner längs floden till Ferrão var en landskapsmässig höjdpunkt, de branta sluttningarna med sina vinodlingar på vardera sidan om floden imponerade.

I Ferrão möttes vi av en gammal Bedford lastbil från 1950-talet. Längs sling-



Vinklubbens resa till Portugal samlade 40 glada deltagare.

rande vägar transporterade den oss sittande på flaket upp till vingården Quinta do Crasto högt över floddalen. Gården har specialiserat sig på viner av hög kvalitet (går att få i Finland). På terrassen med en hänförande utsikt över Dourodalen serverades vi ett välkylt glas vitt vin av gårdens egen högklassiga produktion.

Vid den efterföljande utsökta lunchen fick vi provsmaka ett av gårdens fina rödviner. Trots att man samtidigt firade skördeperiodens avslutning med personalen togs vi om hand på bästa sätt av värdfolket under lunchen. Vår resa hade flera höjdpunkter, men med besöket på Quinta do Castro var nog den absoluta toppen nådd.

Eftermiddagens besök på vingården Quinta de Nápoles, som ägs av Niepoort, var däremot en besvikelse. Personalen var oinspirerad, det var sen fredag eftermiddag och veckoslutet väntade. Vinerna vi provsmakade föreföll inte heller representera gårdens bästa produktion.

Vi fick dock full kompensation när vi väl kommit till restaurangen DOC, där vi intog den avslutande middagen. Miljön var fin, restaurangen var byggd på en pir som delvis sträckte sig ut över Dourofloden. Maten var den bästa vi fått under hela resan, restaurangen har också klassats som Dourodalens bästa. Vinerna var också utmärkta. Under middagen avtackade vi reseledaren **Trolle Lindgren** för en verkligt fin och välplanerad resa.

Text: Kristian Stenius

Foto: Bo Söderholm

 **folkhälsan**

Hemgården

Förmånligt boende för pensionärer.

Ytterligare information tfn 09 77712 213,
monica.stahls-hindsberg@folkhalsan.fi

www.folkhalsan.fi/bo

HANDELSGILLET GRATULERAR

Andersson Nils, DI
75 år 17 februari

Liebkind Dan, DE
80 år 17 februari

Blummé Carl, merkonom
70 år 27 februari

Lehto Tom, EM
60 år 1 mars

Simberg Martin
70 år 1 mars

Segersven Bo, DI
80 år 3 mars

Österman Rainer, pens.
85 år 8 mars

Ekroos Fredrik, dir.
40 år 9 mars

Almark Leif, ing.
60 år 12 mars

Svahn Arvid, DE
70 år 13 mars

Lindholm Johan, FM
50 år 15 mars

Söderman Jacob, jur.lic.
80 år 19 mars

Liljeström Dan, assistent
50 år 20 mars

Catani Peter, ing.
75 år 22 mars

Lindh Pehr-Olof, ing.
75 år 23 mars

Melén Sune
70 år 28 mars

Ottelin Berndt-Johan, EM
75 år 30 mars

Lindroos Sven-Gustaf, FM
75 år 4 april

Danielsson Ingmar, ing.
80 år 4 april

Antas Göran
80 år 7 april

Holmberg Björn, DE
75 år 8 april

Wiklund Henry, kammarråd
70 år 10 april

Johansson Fredrik, FM
75 år 12 april

Wikström Folke, pens.
75 år 15 april

Ginström Tage, ekonomieråd
70 år 20 april

Koivu Lasse, DE
75 år 22 april

Österholm Rolf, pens.
85 år 22 april

Damstén Mikael, VH, advokat
60 år 24 april

Skogman Karl Michael Kai, ing.
75 år 28 april

Ilmoni Ralf, konsult
75 år 29 april

Tirkkonen Timo, företagare
50 år 30 april

Forssell Kaj, ekon.mag.
75 år 30 april

Nya medlemmar

Styrelsen har antagit följande nya medlemmar till Handelsgillet:

**Jan-Eric Godenhjelm,
Mikko Haikonen och
Robert Segercrantz.**

I år får du
5 nummer av
Gillebladet.
Det följande
kommer den
16 april

Lite klokare till jobbet via Gillet



Handelsgillet inleder en serie frukostseminarier. Det första handlar om motivation på jobbet och äger rum den 13 februari. Seminarierna är ett sätt för Gillet att attrahera folk i näringslivet. De är öppna för alla intresserade.

Tanken med frukostseminarierna, är att servera ett litet, men matnyttigt, kunskapspaket till en kopp kaffe och en croissant. Tillställningarna, som arrangeras i kabinett Donator på Handelsgillet, börjar klockan 8.15 och varar en timme.

En annan tanke är att erbjuda deltagarna en möjlighet att nätverka bland kolleger och affärsbekanta.

– Tidpunkten är vald så att man kan delta utan att det egentligen inkräktar på ens arbetstid. Nu hinner de flesta till jobbet till cirka 9.30, säger **Christian**

Borenius, styrelsemedlem i Handelsgillet och en av de drivande krafterna bakom seminarierna.

Först på estraden står motivationscoachen **Camilla Kylander** (på bilden) som grundat rekryteringsföretaget Minjon. Hon berättar om motivationsrekrytering och hur man rekryterar personer ur den så kallade millenniegenerationen. Dessutom tipsar hon om hur man håller kvar de bästa unga talangerna i företaget, hur man på lång sikt upprätthåller sin egen motivation och hur man hittar ett motiverande jobb.

Planen är att, åtminstone till en början, ordna fyra frukostseminarier per år, två under vår- och två under höstsäsongen. Följande seminarium ordnas i maj.

Text: Peter Nordling



Gillet stödde Lucia

Finlands Lucia, **Anna-Kajsa Edström**, och hennes tärnor besökte Handelsgillets julkul-lunch den 14 december. I samband med framträdandet, som inbegrep några traditionella julsånger, gick insamlingsbössan runt bland lunchgästerna. Resultatet blev cirka 1 300 euro. Efter ett tillägg av föreningen bidrog Handelsgillet med totalt 2 500 euro till insamlingen.

Medlen från Luciainsamlingen används för att stöda barnfamiljer som har det svårt i sin vardag.

Snudd på rekord

Handelsgillet inledde vårsäsongen med en rivstart. Till årets första Gilleafton i januari kom 151 Gillebröder för att höra FD, författaren **Lasse Lehtinen** berätta om USAs president Donald Trump och demokratins sårbarhet. En större publik har endast Alexander Stubb dragit. Det skedde år 2009 då han talade under rubriken EUs förväntningar på president Barack Obama inför 176 medlemmar.

Även om **Lasse Lehtinen** inte kunde göra några nya avslöjanden om **Donald Trump** levererade han bland annat en utmärkt sammanfattning och analys av varför Trump valdes till president. Bland orsakerna nämnde han Trumps löften om att göra Amerika stort igen, att stoppa den illegala invandringen, att bygga en mur längs mexikanska gränsen på Mexikos bekostnad och att skapa 25 miljoner jobb på tio år.

– Han pratar om sådant som folk vill

höra sade **Lasse Lehtinen**.

När det gällde frågan om USA kan bli av med sin omstridda president innan valperioden är slut, konstaterade **Lasse Lehtinen** att Trump i så fall måste göra sig skyldig till något som kan tolkas som landsförräderi.

– Men ingen vet hur länge han sitter. Han kan till och med sitta åtta år.

PN

Foto: Clarissa Köhler

Ansök om bidrag!

Behöver du ekonomisk hjälp därför att du har det svårt just nu? Söker du finansiering för ett studieprojekt? Eller vill du få en liten guldkant på livet?

Handelsgillets Brödrafond är till för att ge bidrag åt behövande medlemmar, åt Gillebröders änkor och barn samt åt studerande i Helsingforsregionen.

Den som önskar få ett bidrag av Brödrafonden bör fylla i en ansökningsblankett. Den fås på Handelsgillets kansli och kan laddas ned på Handelsgillets webbplats. Ansökningsblanketten kan lämnas in till kansliet när som helst. Brödrafondens styrelse behandlar ansökningarna mellan tre och fem gånger per år. Ansökningarna är konfidentiella.

Styrelsen fäster främst vikt vid sökandens ekonomiska behov, medlemskapet i Handelsgillet och att blanketten är fullständigt och korrekt ifylld. För studerande gäller att de bör vara bosatta i Helsingforsregionen och att de har en projektplan och en budget.

En medlem i Handelsgillet kan också föreslå bidrag för en annan person.

Mera information ger Handelsgillets verksamhetsledare **Clarissa Köhler**, tfn 09 669 798 under kansliets telefontid 9.30–11.30.



Se Nice med Gillet!

Gillet ordnar en resa – med damer – till den soliga franska rivieran 17–21.4.2018

God mat och dryck, konst, kultur, sol och hav är huvudingredienserna på resan.

Åländska kändiskocken **Michael Björklund** är med, och tillreder flera delikata måltider åt Gillesällskapet!

Vi besöker bland annat Picassomuseet i Antibes, slottet Château de Crémât (som är specialbeställt för oss), konstnärsstaden St Paul de Vence, parfymhuvudstaden Grasse och Monaco.

Resans pris är 1 425 euro per person i tvåpersoners rum och 1 615 euro för enkelrum.

Program och anmälningar på www.handelsgillet.fi.



Lasse Lehtinen.



Om du har en Facebookprofil – kom ihåg att gilla Gillet!

Gå till webbplatsen (www.handelsgillet.fi) och klicka på fb-vinjetten! Då får du senaste nytt om tisdagsluncher, kommentarer från Gilleaftnarna, info om kommande fester, lediga platser till evenemang och mycket annat som kan vara till nytta. Ta också gärna del i fb-diskussionen!

Råd och information till husbolagets styrelse samt disponent.



**Finlands Svenska
FASTIGHETSFÖRENING**

www.ukl.fi/fsf



Posti Green

Byggföretag

Oy Man Berg & Son Ab
www.manbergson.fi

Byggföretag

Nikkilän Huolto Oy
tfn 0400-202 090

Restauranger

Restaurang Cantina West
www.cantinawest.fi

Festkläder



FORMTEX OY
Clothes for Gentlemen

**Frackar i olika material,
nu också ylle!**

Kontakta Br Charles Elmgren
info@formtex.fi eller 0400 440 899

Ventilation

Robovent Kb
tfn 044-5606087
roboventdick@ymail.com

Ekonomiadminstration

Firma S-O Öhman
0400-440837
stig-olof.ohman@kolumbus.fi

Pappersagentur

Heimbach Suomi

Förpackning

Oy Dahlberg & Co Ab
www.dahlberg.fi

VVS



Annonser



bo.gerkman@tilinurkka.fi